

Amics i coneguts s'oposaren, alguns s'enfadaren argumentant que la democràcia espanyola és forta i que la seva pertinença a la Unió Europea i a l'OTAN no permetran mai la violència ni res semblant. Jo vaig veure una guerra subterrània dels mitjans de comunicació, vaig veure el sorgiment del nacionalisme perifèric i central, la manca de flexibilitat de les forces polítiques i moltes altres coses que albiraven sensacions nefastes. Per un altre costat, ja he vist en la crisi de Iugoslàvia com la democràcia és vulnerable i dèbil i com la CI sovint apaga les flames amb gasolina.

Els amics frontalment es van oposar a les meves opinions sobre la balcanització d'Espanya, ara m'aturen al carrer i confessen que pot ser no anava tan errat. He de confessar que no estic gaire content per això.

ESTÀS MOLT BEN INFORMAT I VISITES ASSÍDUAMENT EL TEU PAÍS. COM EL VEUS ACTUALMENT?

Estan succeint coses molt estranyes. En els països que s'han estat netejats ètnicament, els nacionalismes radicals no paren de créixer. Sèrbia i Croàcia han entrat en una espiral de rearmament i quan s'enfronten Sèrbia i Croàcia, és Bòsnia la que paga els plats trencats. Dins de la mateixa Bòsnia la situació és tensa. Bòsnia està dividida en dues entitats, que en comptes de buscar objectius comuns, cada dia s'allunyen més una de l'altra. Els serbo-bosnians intenten separar-se mentre els croats demanen tenir la seva entitat; sabent que ni una cosa ni l'altra es podran aconseguir sense una altra guerra.

En tot cas, Bòsnia mai ha tingut l'oportunitat de convertir-se en un país normal. La situació política interna

i encara més l'organització política i territorial establerta i cimentada a Dayton no la permet avançar. El món al inrevés. Els analistes diuen que la situació al país no era tan dolenta des del final de la guerra. Molt sovint s'esmenten nous conflictes. La guerra és la paraula clau present en els mitjans de comunicació i en els discursos polítics nacionals. La regió sencera es troba a la cua dels països europeus en el PIB, en inversions, en treball i, ocupa els primers llocs de la llista de pobresa, corrupció, inseguretat. A més a més, tots els països de la regió junts, després de 20 anys de "llibertat" no arriben al PIB de l'extinta Iugoslàvia.

US HEU PLANTEJAT TORNAR-HI?

Si us torneu a rellegir la penúltima pregunta, trobareu la resposta d'aquesta.

NOTES

1. <http://blogs.sapiens.cat/socialsenxarxa/2011/12/04/el-mur-de-berlin/>

2. Els Acords de Dayton és el nom de l'acord de pau a què s'arriba el 21 de novembre del 1995 a la base aèria de Wright-Patterson prop de la ciutat de Dayton, Ohio, als Estats Units, després de vint dies de negociació. Posaven el punt final als tres llargs anys i mig de guerra a Bòsnia, un dels conflictes armats de l'anterior República Federal Socialista de Iugoslàvia. Els principals participants eren els presidents serbi (Slobodan Milošević), croat (Franjo Tuđman) i bosni (Alija Izetbegović), així com el negociador estatunidenc Richard Holbrooke. També hi varen assistir en representació de la UE Carl Bildt i el ministre d'assumptes exteriors de Rússia Igor Ivanov. Un participant clau en la delegació dels EUA era el general Wesley Clark (que més tard seria el comandant suprem de l'OTAN a Europa (SACEUR) el 1997). El representant militar de l'UK era el coronel David Leakey (més tard comandant de l'EUFOR el 2005). Els acords de Dayton preveïen una partició de Bòsnia i Hercegovina més o menys igualitària entre la Federació de Bòsnia i Hercegovina (croato-bosniana) i la Republika Srpska (bosniana-serbia), així com el desplegament d'una força de pau multinacional. Bé que formalment van ser signats definitivament a París el 14 de desembre de 1995, aquests acords han passat a la història amb el nom d'acords de Dayton.

https://ca.wikipedia.org/wiki/Acords_de_Dayton

3. La matança de Srebrenica, també coneguda com a massacre de Srebrenica o genocidi de Srebrenica, es produïa el juliol de 1995 amb l'assassinat de com a mínim 8.000 homes bosnians, des d'adolescents fins a ancians, a la regió de Srebrenica a Bòsnia i Hercegovina per l'Exèrcit de la República Sèrbia sota el comandament del general Ratko Mladić i seguint les ordres polítiques de Radovan Karadžić. Els dispositius de seguretat estatals especials de Sèrbia coneguts com els Escorpins també participaren en la

massacre. Les Nacions Unides havien declarat prèviament Srebrenica "àrea segura" amb la presència de 400 soldats holandesos armats que no evitaren la massacre. La massacre inclou uns quants exemples on nens i dones eren també assassinats. Encara que el nombre exacte de morts és difícil de determinar, la llista de gent desapareguda o morta a Srebrenica compilada per la Comissió Federal de Persones Desaparegudes per ara inclou 8.373 noms https://ca.wikipedia.org/wiki/Matan%C3%A7a_de_Srebrenica *CI Comunitat Internacional.

4. La Força de protecció de les Nacions Unides, UNPROFOR, eren les principals tropes de les Nacions Unides pel manteniment de la pau a Croàcia i a Bòsnia i Hercegovina durant les guerres iugoslaves. El seu servei va tenir lloc entre el febrer de 1992 i el març de 1995. L'UNPROFOR estava compost per gairebé 39.000 efectius, 320 dels quals van ser morts en servei, dels següents països per ordre alfabètic: Argentina, Bangladesh, Bèlgica, Brasil, Canadà, Colòmbia, Dinamarca, Egipte, Espanya, Eslovàquia, Estats Units, Federació Russa, Finlàndia, França, Ghana, Índia, Indonèsia, Irlanda, Itàlia, Jordània, Kenya, Lituània, Malàisia, Nepal, Nova Zelanda, Nigèria, Noruega, Països Baixos, Pakistan, Polònia, Portugal, Regne Unit, República Txeca, Suècia, Suïssa, Tunísia, Turquia, Ucraïna i Veneçuela. <https://ca.wikipedia.org/wiki/UNPROFOR>

5. Les massacres de Markale van ser dos fets del genocidi perpetrat per l'Exèrcit de la República Srpska (VRS) contra objectius civils durant el setge de Sarajevo. Va tenir lloc en el mercat de Markale, ubicat en el centre històric de la ciutat de Sarajevo, avui la capital de Bòsnia i Hercegovina. El primer va tenir lloc el 5 de febrer de 1994 on 68 persones foren assassinades i 144 resultaren ferides. La segona, el 28 d'agost de 1995, quan cinc impactes de morter mataren a 43 persones i feriren 75 més.

https://es.wikipedia.org/wiki/Masacres_de_Markale